

въ Римъ, гдето е слушалъ сказкиѣ и лекцииѣ по литература и изящниѣ изкуства на най-прочути италиански професори. Презъ 1924 и 1925 год. Ненчо Илиевъ е билъ аташе по печата въ Царската легация и е написалъ и публикувалъ множество статьи въ италианскиѣ вестници и списания въ защита на българската кауза, за Македония и за Добруджа. Разкази отъ Ненчо Илиевъ има преведени на нѣмски, на френски и на италиански. Ненчо Илиевъ е пжтувалъ въ Ромъния, Унгария, Германия, Швейцария и е живѣлъ нѣколко месеца въ Марсилия.

Ненчо Илиевъ е издалъ следниѣ книги (сведѣния да се взематъ отъ вжтр. начална страница на книгата „Подвизи“).

Освенъ това той е превелъ отъ италиански: 1. Сърдце — отъ Едмондо д'Амичисъ; 2. Пинокио — отъ Колоди; 3. Весели разкази — отъ Колоди; 4. Глауко — драма отъ Морсели; 5. Изгубени въ тъмнина — драма отъ Роберто Терако и други.

Ненчо Илиевъ е написалъ нѣколко пиеси. Една отъ тѣхъ подъ заглавие „Отмъщение“ е играна въ Хасково и Пловдивъ съ голѣмъ успѣхъ. За творчеството на Ненчо Илиевъ сж писали похвални критики: Иванъ Вазовъ, проф. Мих. Арнаудовъ, Божанъ Ангеловъ, Д-ръ Д. Гаврийски, Сотиръ Яневъ, Александъръ Божиновъ, Сим. Радевъ, Дим. Шишмановъ и много други.

Петъръ Диневъ — стр. 68. Роденъ на 14 юний 1885 година въ с. Команичево, Костурско. Първоначалното си образование получилъ въ Цариградъ — Фенерския метохъ; първи и втори класъ завършилъ въ Цариградъ, трети класъ въ Одринската гимназия, а срѣдното си образование получилъ въ Цариградската духовна семинария. Въ 1911 год. постъпилъ въ Петроградската императорска консерватория, която завършилъ въ 1915 год. Въ 1918 год. завършилъ и юридическия факултетъ при Петербургския императорски университетъ, и въ сжщата година билъ назначенъ за преподавател по теория на композицията и източна музика въ Казанската източна консерватория. Сжщевременно билъ и членъ на музикалната асоциация, която изследвала музиката на „Поволожието“. Въ 1922 год. се завърналъ въ България и билъ назначенъ за диригентъ на църковния хоръ въ храма Св. Св. Кирилъ и Методий въ София и лекторъ по пѣние въ II-ра мъжка гимназия. Въ 1924 год. билъ назначенъ за технически преподавател по музика въ Богословския факултетъ, а въ 1926 год. за учител по източно църковно пѣние въ Соф. духовна семинария и лекторъ по църковна музика въ Държавната музикална академия. Написалъ две литургии: една за четиригласенъ смѣсенъ хоръ и една за народно пѣние върху църковно източни мотиви. Написалъ е и голѣмъ духовенъ концертъ: „На рѣка Вавилонскихъ“ и издалъ сбор-